

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru controlul constituționalității Legii nr.1260-XV
din 19 iulie 2002 "Cu privire la avocatură"*

Nr.12 din 19.06.2003

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.138-140/13 din 08.07.2003

* * *

-----
* M.O., 2002, nr.126-127, art.1001.

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:
Victor PUȘCAȘ - președinte
Mircea IUGA - judecător
Constantin LOZOVANU - judecător
Dumitru PULBERE - judecător
Elena SAFALERU - judecător
Ion VASILATI - judecător-raportor

cu participarea grefierului Maia Țurcan, reprezentantului permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională Ion Mîțu, în lipsa deputaților în Parlament Iurie Roșca și Vlad Cubreacov, autori ai sesizării legal citați, în conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit.a) și art.16 alin.(1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință deschisă dosarul pentru controlul constituționalității Legii nr.1260-XV din 19 iulie 2002 "Cu privire la avocatură".

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputaților în Parlament Iurie Roșca și Vlad Cubreacov, depusă la 4 ianuarie 2003, în conformitate cu art.24 și 25 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.38 și 39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin decizia Curții Constituționale din 13 ianuarie 2003 sesizarea a fost acceptată pentru examinare în fond și înscrisă în ordinea de zi.

În procesul examinării preliminare a sesizării Curtea Constituțională a dispus de punctele de vedere comunicate de Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern, Ministerul Justiției, Procuratura Generală, Baroul Avocaților și Liga Avocaților din Republica Moldova.

Examinînd materialele dosarului, audiind informația prezentată de judecătorul-raportor și explicațiile părții prezente la ședință,
Curtea Constituțională

a constatat:

1. La 19 iulie 2002 Parlamentul a adoptat Legea organică nr.1260-XV "Cu privire la avocatură", care reglementează activitatea avocaturii, ca instituție de drept a societății civile, menită să asigure acordarea de asistență juridică persoanelor fizice și juridice în scopul apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

Deputații în Parlament Iurie Roșca și Vlad Cubreacov afirmă în sesizare că dispozițiile art.31 din Legea nr.1260-XV instituie monopolul membrilor Baroului avocaților asupra activității de avocat. Considerînd că toți avocații din Republica Moldova sînt plasați sub jurisdicția organelor de autoadministrare ale avocaților și pornind de la constatările expuse în partea descriptivă a Hotărîrii Curții Constituționale nr.8 din 15 februarie 2000 "Privind controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.395-XIV din 13 mai 1999

"Cu privire la avocatură"* , ei apreciază prevederile art.31-42 din legea contestată contrare art.42 "Dreptul de a întemeia și de a se afilia la sindicate" și art.43 "Dreptul la muncă și la protecția muncii" din Constituție.

-----
* M.O., 2000, nr.24-26, art.11.

În sesizare se susține de asemenea că persoana care a obținut licența pentru exercitarea profesiei de avocat și este membru al Baroului trebuie să aibă dreptul de a fi aleasă în Consiliul sau în Comisia pentru etică și disciplină ale Baroului fără a i se cere un cenz de vechime în calitate de avocat, singura condiție pentru accedere în organele Baroului fiind obținerea numărului necesar de voturi.

Potrivit autorilor sesizării, dispozițiile art.6 alin.(1), (3) și (4), art.25 și art.58 din Legea nr.1260-XV, fiind exercitate în corelare cu art.31-42 din lege, prejudiciază regimul constituțional din Republica Moldova.

Invocînd art.14 intitulat "Interzicerea discriminării" din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.4 "Drepturile și libertățile omului" și art.16 "Egalitatea" din Constituție, autorii sesizării solicită de asemenea controlul constituționalității art.18 alin.(1) din lege, conform căruia Comisia de licențiere a profesiei de avocat se formează prin ordinul ministrului justiției și este compusă din 11 membri, inclusiv 6 avocați aleși de Congres - organul suprem al Baroului.

La 18 aprilie 2003 autorii au completat sesizarea inițială cu cererea de a supune controlului constituționalității Legea nr.1260-XV integral, deoarece aceasta, în opinia lor, a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.2, art.64 alin.(1) și art.72-76 din Constituție. Ei afirmă că după adoptarea legii în a doua lectură, în art.1 alin.(1) și (3), art.2 lit.e), art.11 alin.(3), art.14 alin.(1), art.15, art.17 alin.(4), art.18 alin.(1), art.26, art.31 și în capitolul VI au fost inserate prevederi nesupuse votării, au fost omise unele prevederi și modificate unele titluri.

2. Protejarea și promovarea drepturilor omului este un principiu democratic fundamental, un reper important în devenirea Republicii Moldova ca stat independent și de drept. Aderînd la principalele instrumente internaționale, atît universale (Declarația Universală a Drepturilor Omului), cît și regionale (Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale), Republica Moldova prin această opțiune și-a declarat intenția de a se integra în comunitatea internațională, bazîndu-se pe ideile garantării, promovării și protejării drepturilor omului prin racordarea legislației naționale la standardele internaționale, democratizarea și reformarea instituțiilor de drept din țară.

Considerînd statul de drept o valoare supremă, Republica Moldova a consacrat prin Constituție drepturile și libertățile fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la apărare.

Fiind garantat ca un drept inviolabil, avînd după conținutul său un caracter complex, dreptul la apărare presupune posibilitatea fiecărui om de a reacționa independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale. În acest scop, persoana căreia i se impută o vină se poate baza atît de propriile puteri, cît și pe ajutorul unui avocat. Pe toată durata procesului, persoana are dreptul să fie asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu. Acest drept inalienabil presupune și neamestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute de lege (art.26 din Constituție).

3. Misiunea de a asigura, pe bază profesională, acordarea de asistență juridică calificată persoanelor fizice și juridice în scopul

apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și în scopul asigurării accesului la înfăptuirea justiției, potrivit Legii nr.1260-XV, revine avocaturii, care este o instituție de drept independentă a societății civile (art.1 alin.(1)). Ca instituție de drept avocatura reprezintă totalitatea juriștilor care exercită profesia de avocat în bază de licență eliberată conform legii (art.1 alin.(2)).

Potrivit Legii nr.1260-XV, activitatea practică a avocatului se bazează mai întâi pe principiul asigurării dreptului persoanei la apărare, garantat de Constituție (art.3 lit.a)). Acest principiu, precum și celelalte principii consacrate prin lege, ca libertatea și independența în activitatea de avocat, democratismul și colegialitatea în raporturile dintre avocați, apartenența benevolă la asociațiile profesionale de avocați, asigurarea legalității și umanismului (art.3 lit.b) - lit.e), concordă deplin cu principiile și dispozițiile constituționale generale privind drepturile și libertățile omului, respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale, universalitatea, egalitatea, accesul liber la justiție, prezumția nevinovăției persoanei (art.4, art.8, art.15, art.16, art.20, art.21).

Consacrînd dezideratul fundamental privind dreptul la apărare, statul garantează tuturor persoanelor asistență juridică profesională în condițiile Legii organice nr.1260-XV (art.5 alin.(1)). Dreptul de a beneficia de asistență juridică a oricărui avocat în bază de acord al părților, posibilitatea acordării de asistență juridică gratuită pornind de la starea materială a persoanei, acordarea asistenței juridice din oficiu și a anumitor genuri de asistență juridică enumerate prin lege, stabilirea garanțiilor pentru activitatea de acordare a asistenței juridice ș.a. reprezintă acele condiții juridice stipulate de lege prin care pot fi apărate drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor fizice și juridice în Republica Moldova, precum și cele indiscutabil necesare pentru buna desfășurare a activității profesionale a avocaților.

4. Legea nr.1260-XV investeste avocații din Republica Moldova cu un anumit grad de autoritate publică. Analiza complexă a raporturilor avocaturii cu autoritățile publice (art.57), în special contribuția statului la crearea condițiilor favorabile pentru exercitarea profesiei de avocat, acordarea sprijinului necesar de către Ministerul Justiției, organul administrației publice centrale de specialitate, avocaților și organelor de autoadministrare ale acestora, denotă caracterul preponderent public al avocaturii.

Ideea dominantă a Legii nr.1260-XV este că statul garantează acordarea de asistență juridică calificată oricărei persoane care o solicită (art.5). Avînd obligația de a respecta angajamentele care decurg din garanția menționată, statul trebuie să dispună de anumite prerogative față de avocați, ca persoane publice, și față de organele de autoadministrare ale avocaților. Evaluarea definitivă a perspectivelor de reformare a avocaturii conform principiilor statului de drept cu o economie de piață, aprobarea volumului, direcțiilor și metodelor de reformare țin, potrivit regimului constituțional, exclusiv de competența Parlamentului.

5. Instituind regulile de organizare a activității de avocat, statul are obligația de a asigura libertatea de acces la profesia de avocat, respectarea normelor de conduită, un anumit grad de competență profesională a avocaților. În același timp, se impune respectarea principiilor independenței și libertății de asociere a avocaților. Formarea unui organ independent, reprezentativ, care să aplice puterea coercitivă a statului față de avocați în cazurile stabilite de lege și să asigure respectarea normelor deontologice, constituie o dispoziție generală de colaborare a avocaturii cu statul.

Rigorile standardelor dreptului internațional în domeniul avocaturii

în esență sînt consacrate de Constituție și Legea nr.1260-XV. Universalitatea, egalitatea, accesul liber la justiție, prezumția nevinovăției, dreptul la apărare sînt dezideratele fundamentale, de care s-a ghidat legislatorul național reglementînd activitatea avocaturii în societatea civilă.

Instituția organizațională de autoadministrare a avocaților din Republica Moldova este Baroul, format de avocați în condițiile Legii nr.1260-XV. Activitatea Baroului se întemeiază pe principiile autoadministrării. Organele Baroului (Congresul, Consiliul, Comisia pentru etică și disciplină și Comisia de cenzori) asigură acordarea de către avocați a asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice (art.31).

Organul suprem al Baroului este Congresul, hotărîrile căruia sînt executorii pentru toți avocații. Congresul alege și revocă membrii Consiliului Baroului, comisiilor pentru etică și disciplină și de cenzori, precum și avocații din Comisia de licențiere a profesiei de avocat, adoptă și modifică Codul deontologic al avocatului, adoptă hotărîri privind formarea structurilor teritoriale ale Baroului, adoptă alte hotărîri referitoare la activitatea Baroului (art.32).

Fiind organ de autoadministrare al avocaților, Consiliul Baroului reglementează și ține sub control aspectele fundamentale ale raporturilor avocaturii cu autoritățile publice, instanțele judecătorești, organele de drept, asociațiile obștești; ca și asociațiile de avocați, stabilește relații cu organizații similare din alte țări și cu organizațiile internaționale ale avocaților și juriștilor (art.33, art.58).

În sarcina Consiliului Baroului a fost pusă și asigurarea executării obligației de acordare a asistenței juridice din oficiu la solicitarea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești în cazurile prevăzute de lege (art.6 alin.(1)). Anual Consiliul Baroului prezintă Ministerului Justiției listele avocaților care acordă asistență juridică din oficiu (art.25).

Conform statutului și regimului legal, statuate prin Legea nr.1260-XV, Baroul exercită atribuții de interes public constînd în asigurarea înfăptuirii justiției, independenței avocaților și respectării normelor deontologice profesionale.

Baroul este creat prin voința avocaților exprimată la Congres, considerat legal întrunit dacă la lucrările lui participă majoritatea avocaților din Republica Moldova (art.32 alin.(3)).

Principiile generale ale avocaturii dictează stabilirea prin lege a unor garanții pentru exercitarea acestei activități în Republica Moldova în conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional și celor consfințite de Constituția țării. Prevederile privind autoadministrarea avocaților prin intermediul Baroului, format de majoritatea avocaților, sînt recunoscute drept garanții pentru activitatea de acordare a asistenței juridice, fiind în deplină concordanță cu dispozițiile Constituției (art.1, art.4-8, art.15, art.16, art.20, art.26).

Caracterul constituțional al normelor generale ale Legii nr.1260-XV, care stabilesc principiile și condițiile activității de avocat în Republica Moldova, determină implicit constituționalitatea dispozițiilor capitolului VI din lege privind sistemul organelor de autoadministrare ale avocaților (art.31-42), deoarece aceste norme corelează, formînd un tot unitar. Constituționalitatea dispozițiilor privind formarea Baroului este cu atît mai evidentă, cu cît nu pot fi suprimate drepturile majorității avocaților din Republica Moldova, care, în temeiul dispozițiilor generale din Legea nr.1260-XV, conform art.59 alin.(4) și (5), au creat la Congres organele Baroului, au adoptat Codul deontologic al avocatului, au aprobat statul de funcții și bugetul Baroului, au

stabilit mărimea cotizațiilor în bugetul Baroului ș.a. Hotărârile Congresului au devenit executorii pentru toți avocații, însă ele pot fi atacate în instanța de judecată (art.32 alin.(4) și (5)).

6. Dreptul fundamental al omului la libera asociere, fiind protejat de multiple instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, presupune posibilitatea oricărei persoane de a crea asociații în mod liber sau de a adera la ele fără autorizație din partea statului.

Asociația (ordinul) profesională a avocaților, cunoscută de practica europeană, se caracterizează prin statutul său de drept public, fiind fondată de legislator pentru a asigura un control public asupra exercitării profesiei.

Pentru avocații din Republica Moldova acest control implică necesitatea de a se înscrie într-un organ de autoadministrare al avocaților, cum este, potrivit legii, Baroul, și de a se supune autorității acestuia. Baroul avocaților exercită o funcție publică, în același timp păstrând libertatea membrilor săi la autoadministrare.

Apartenența, chiar fiind și obligatorie, la o asociație (ordin) profesională nu este calificată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului ca un amestec în libertatea de asociere și nu este considerată o limitare a drepturilor garantate de articolul 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dimpotrivă, reprezintă un avantaj în apărarea drepturilor profesionale.

Prin Hotărârea din 2 iulie 1990, în cazul Asociației avocaților spanioli contra Spaniei, Comisia Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că organele profesionale sînt în esență de drept public, fiind investite cu misiuni de interes general, și nu sînt instituții în aspectul dreptului de asociații. În această ordine de idei, Baroul avocaților din Republica Moldova nu poate fi considerat o asociație în sensul articolului 11 din Convenție, or, legislatorul l-a înzestrat cu statut de organizație profesională a avocaților, atribuindu-i prerogative de drept comun și de interes public. Conform jurisprudenței Curții Europene în materie de asociații profesionale, astfel de instituție cu caracter de drept public, cum este în cazul de față Baroul avocaților, format în condițiile Legii nr.1260-XV, se consideră admisibilă, compatibilă cu exigențele Convenției.

Libertatea de asociere, în sensul art.11 din Convenție, face obiectul art.30 din Legea nr.1260-XV, potrivit căruia, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor, avocații sînt în drept să se asocieze, pe principii benevole, conform legislației cu privire la organizațiile necomerciale, în asociații profesionale locale, centrale și internaționale, în baza calității de membru, individual sau colectiv, și să se înregistreze în modul stabilit.

7. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, prin Recomandarea (2000) 21 din 25 octombrie 2000, subliniind rolul fundamental pe care îl au avocații și asociațiile lor profesionale în asigurarea protecției drepturilor omului și a libertăților fundamentale, exprimînd dorința să se promoveze libertatea de exercitare a profesiei de avocat și să se supravegheze ca responsabilitățile avocaților să fie exercitate adecvat și conștient, recomandă statelor membre să ia sau să consolideze toate măsurile pe care ei le consideră necesare pentru punerea în aplicare a principiilor cuprinse în Recomandare.

Pornind de la principiul V al Recomandării menționate, avocații ar trebui să fie autorizați și încurajați să creeze și să devină membri ai asociațiilor profesionale locale, naționale și internaționale, care, luate aparte sau mai multe, sînt împuternicite să amelioreze deontologia și să apere independența și interesele avocaților.

Potrivit Raportului explicativ la Recomandare, în țările care nu prevăd prin lege pentru avocați obligația de a fi membri ai asociațiilor profesionale, legislația ar trebui să permită tuturor avocaților care

doresc și care îndeplinesc regulile profesionale obținute să devină membri ai acestor organizații pentru a consolida și a garanta în egală măsură independența și interesele avocaților.

De menționat că principiul V din Recomandare nu aduce prejudicii rolului statelor care au sarcina de a interveni în reglementarea profesiei de avocat atunci când aceasta este necesar pentru a proteja interesul public. Autonomia avocaturii, fiind numai un mod de a asigura independența avocaților față de stat, nu se opune reglementării profesiei de avocat, rămânând un domeniu în care statul poate interveni absolut legitim.

Prin urmare, prevederile Legii nr.1260-XV, examinate sub raportul dreptului avocaților la libera asociere, inclusiv prin formarea Baroului avocaților, nu aduc atingere dispozițiilor constituționale privind dreptul de a întemeia și de a se afilia la sindicate (art.42).

8. Curtea Constituțională apreciază ca nefondate afirmațiile autorilor sesizării despre încălcarea prin Legea nr.1260-XV a dreptului avocatului la muncă și la protecția muncii. Or, această lege prevede expres posibilitatea cetățeanului Republicii Moldova de a deveni avocat în cazul în care acesta este în capacitate deplină de exercițiu, este licențiat în drept, se bucură de o reputație ireproșabilă, a efectuat stagiul profesional și a susținut examenul de calificare (art.8 alin.(2)). Admiterea în profesia de avocat se efectuează în baza unui examen de calificare susținut în fața Comisiei de licențiere a profesiei de avocat. Hotărîrea privind refuzul admiterii în profesia de avocat poate fi atacată în instanța de judecată (art.11 alin.(1) și (3)).

Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată. Statul garantează avocaților retribuirea integrală a asistenței juridice acordate din oficiu la solicitarea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești (art.54 alin.(1)-(3)).

9. Curtea Constituțională relevă că instituirea cenzului de vechime în profesia de avocat pentru a accede în Consiliul Baroului sau în Comisia pentru etică și disciplină ține de competența legislativului, prin aceasta urmărindu-se selectarea unor candidați cu experiență profesională și calificare înaltă.

10. Autorii sesizării își edifică afirmațiile și concluziile privind asocierea avocaților exclusiv prin dispozițiile generale din Hotărîrea Curții Constituționale nr.8 din 15 februarie 2000 "Privind controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.395-XIV din 13 mai 1999 "Cu privire la avocatură".

Curtea relevă că prevederile oricărei hotărîri a Curții Constituționale pot fi admise în calitate de argumente probante în cadrul procesului de exercitare a jurisdicției constituționale mai întâi de toate în conexiune cu prevederile Constituției, legilor Republicii Moldova, pactelor și tratatelor la care Republica Moldova este parte.

Hotărîrea Curții nr.8 din 15 februarie 2000 abordează probleme de drept ce țin de asigurarea garanțiilor persoanei licențiate în drept de admitere în profesia de avocat, de exercitare a activității de avocat, de organizare a profesiei de avocat, care fac obiectul Legii nr.395-XIV.

De reținut că, la data intrării în vigoare a Legii nr.1260-XV, Legea nr.395-XIV din 13 mai 1999 a fost abrogată (art.61).

11. În partea sesizării ce vizează operarea de modificări și completări în Legea nr.1260-XV după adoptarea acesteia Curtea menționează că problemele de drept privind legiferarea au fost abordate în repetate rînduri în cadrul jurisdicției constituționale. În Hotărîrea nr.38 din 15 decembrie 1998 "Despre controlul constituționalității Legii nr.101-XIV din 22 iulie 1998 "Pentru rectificarea bugetului asigurărilor

sociale de stat pe anul 1998"* și Hotărîrea nr.40 din 24 decembrie 1998 "Cu privire la interpretarea unor dispoziții din art.85 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova"*, precum și în alte hotărîri ale sale, Curtea a menționat că, pornind de la principiul primatului Constituției și al asigurării conformității legilor și a altor acte juridice cu Legea Supremă (art.7 din Constituție), toți participanții la procesul legislativ sînt obligați să respecte procedura instituită de Legea Supremă. Rigorile impuse de Constituție și Regulamentul Parlamentului față de adoptarea legilor au un caracter obligatoriu și nu pot fi modificate la discreția participanților la procesul legislativ. Or, o lege are putere juridică numai dacă la etapele de elaborare și adoptare au fost respectate normele juridice respective.

-----
* M.O., 1999, nr.1-2, art.2.

** M.O., 1999, nr.1-2, art.3.

La 26 februarie 2002, în conformitate cu art.73 din Constituție, Guvernul a aprobat și a prezentat Biroului Permanent al Parlamentului proiectul Legii cu privire la avocatură. În ședința din 30 mai 2002 Parlamentul l-a adoptat în prima lectură.

La 19 iulie 2002, examinînd în lectura a doua, finală, proiectul de lege și aproape o sută de amendamente la el, legislativul, în conformitate cu prevederile art.74 alin.(1) din Constituție, a adoptat legea cu 66 de voturi.

Confruntînd textul proiectului de lege și amendamentele la el cu textul Legii nr.1260-XV, publicat în Monitorul Oficial nr.126-127 din 12 septembrie 2002, Curtea a constatat că modificările și completările operate în textul Legii nr.1260-XV după adoptare nu au denaturat conceptul legii și nu au schimbat sensul dispozițiilor acesteia. Fiind de natură pur redacțională, ele nu aduc atingere drepturilor și libertăților consacrate prin Constituție și prin alte legi.

Potrivit art.54 alin.(6) din Regulamentul Parlamentului, modificarea sau definitivarea proiectului de lege se admite numai cu consimțămîntul autorului. Curtea menționează că Guvernul, care este autorul proiectului Legii cu privire la avocatură, nu are obiecții la textul legii publicat în Monitorul Oficial.

Prin urmare, argumentele autorilor sesizării că Legea nr.1260-XV a fost adoptată cu încălcarea art.2, art.64 alin.(1) și art.72-76 din Constituție nu pot fi reținute.

Pentru motivele arătate, în temeiul art.140 din Constituție, art.26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.62 lit.a), art.68 din Codul jurisdicției constituționale,
Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. Recunoaște constituțională Legea nr.1260-XV din 19 iulie 2002 "Cu privire la avocatură".

2. Prezenta Hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 19 iunie 2003.
Nr.12.

ADRESĂ

În procesul exercitării controlului constituționalității Legii nr.1260-XV "Cu privire la avocatură" s-a constatat că după adoptarea acesteia conform rigorilor constituționale, în textul unor dispoziții au fost operate modificări și completări de natură redacțională, care nu au denaturat conceptul legii și nu au schimbat sensul reglementărilor adoptate.

Examinînd problema admisibilității modificărilor redacționale în textul legii adoptate, Curtea observă că Regulamentul Parlamentului nu elucidează exhaustiv procedura de definitivare a actului normativ adoptat de legislativ în lectura finală.

În opinia Curții, această lacună poate genera intervenții nejustificate și abuzive de fond în textul actelor normative adoptate de Parlament.

Faptul că Regulamentul Parlamentului nu admite și nu interzice expres operarea de modificări și completări în actele normative adoptate permite substituirea atribuțiilor de bază ale Parlamentului - interpretarea legilor și asigurarea unității reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării (art.66 lit.c) din Constituție).

Pentru motivele arătate, în temeiul art.28/1 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.79 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională solicită Parlamentului să examineze prezenta adresă în vederea lichidării lacunelor semnalate și să informeze Curtea despre decizia adoptată.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA
19 iunie 2003